Стандард 4. Компетенције дипломираних студената

Савладавањем студијског програма студент стиче опште и предметно-специфичне способности које су у функцији квалитетног обављања стручне, научне и уметничке делатности. Опис квалификације која произилази из студијског програма мора одговарати одређеном нивоу националног оквира квалификација.

Опис општих и предметно-специфичних компетенција студената (највише 200 речи)

Савладавањем основних академских студија – студијски програм за образовање васпитача студенти стичу високо специјализована академска и стручна знања, односно опште и предметно-специфичне компетенције неопходне за квалитетно обављање професије васпитача који ради с децом на раним узрастима (од три до 6 година). Студијски програм омогућује студентима да стекну опште компетенције неопходне за континуирано учење и усавршавање, комуникацију, размену знања и искустава и сарадњу са другим стручњацима у области образовања, како у земљи тако и у иностранству, као и за сарадњу са другим значајним партнерима у васпитно-образовном процесу, пре свега с родитељима деце, решава сложене проблеме на иновативан начин који доприноси развоју предшколског васпитања и образовања. Стицање ових компетенција укључује овладавање знањем и вештинама: долажења до извора знања и њиховог коришћења, коришћења ИКТ-а, истраживања и презентовања резултата и сазнања до којих се на тај начин долази, конструктивне комуникације, али и развијање когнитивних способности и вештина као што су анализа, синтеза, каузално мишљење, планирање и одлучивање. Студијски програм подржава стицање низа специфичних професионалних компетенција усклађених са савременим захтевима професије. Добро познавање теорија учења и могућности њихове примене у области социјализације, васпитања и учења деце на раним узрастима, познавање потреба заједничких свој деци и посебних потреба одређених група деце, посебно оне из друштвно осетљивих категорија, и начина задовољавања њихових потреба и социјализације, подробно упознају програме васпитно-образовног рада на различитим узрастима и овладавају вештином планирања њихове реализације уз уважавање индивидуалних и групних особености деце. Компетенција за комуникацију и сарадњу укључује: схватање значаја сарадње с породицом деце, окружењем и другим партнерима у васпитно-образовном раду; поседовање информација о доступним ресурсима који могу подржати васпитно-образовни рад; владање знањем и вештинама конструктивне комуникације и решавања конфликата.

Опис исхода учења (највише 200 речи)

По савладавању студјског програма за образовање васпитача, на основном нивоу, од студента се очекује да познаје систем образовања и васпитања у Србији и европским земљама, посебно принципе, циљеве, исходе предшкослког образовања и васпитања; познаје и примењује законску регулативу у образовању и одговарајућа стратешка и међународна документа; разуме социјални контекст образовања и предшколских установа и активно доприноси мултикултуралном и инклузивном приступу васпитању и образовању; усклађује своју праксу са иновацијама у образовању; буде саморефлесиван и своју праксу усклађује са резултатима самовредновања и екстерног вредновања; личним примером делује на формирање система вредности и развој пожељних особина деце; континуирано се професионално усавршава и унапређује свој рад; поштује етичке

норме сопствене струке. У ширем смислу, исход овог студијског програма би требало да буде стручњак заинтересован и способан да се активно укључи у расправу и решавање питања од ширег друштвеног значаја, посебно у области образовања.

Прилози за стандард 4:

Прилог 4.1. Додатак дипломи.